

Sygn. akt I CNP 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi A. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 12 stycznia 2011 r., sygn. akt ...2463/10, wydanego w sprawie

z powództwa A. K.

przeciwko Fundacji Polsko-Niemieckie Pojednanie z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 stycznia 2011 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powódki A. K. od wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 23 kwietnia 2010 r., którym oddalone zostało jej powództwo o zapłatę od pozwanej Fundacji Polsko - Niemieckie Pojednanie w W. o zapłatę kwoty 7140 zł z ustawowymi odsetkami.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego powódka podała, że jest on niezgodny z przepisami ustawy Bundestagu z dnia 2 sierpnia 2000 r. o powołaniu Fundacji Federalnej „Pamięć, Odpowiedzialność, Przyszłość”, która weszła w życie w dniu 20 sierpnia 2000 r. i z regulacjami zamieszczonymi w umowie partnerskiej zawartej w dniu 16 lutego 2001 r. pomiędzy pozwaną a Fundacją „Pamięć, Odpowiedzialność, Przyszłość” oraz wydanymi na podstawie tych aktów Zasadami Kwalifikacji Wniosków Ofiar Prześladowań Nazistowskich, przyjętych uchwałą nr 20/2002 Zarządu pozwanej Fundacji. Ponadto wskazała, że zaskarżony wyrok narusza zasadę kontradiktoryjności będącą podstawową zasadą polskiego postępowania cywilnego i zasady współżycia społecznego. Poniesiona przez nią szkoda obejmuje kwotę 7140,70 zł, która powinna być zasądzona na jej rzecz.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Jej celem jest uzyskanie prejudykatu, umożliwiającego dochodzenie roszczeń odszkodowawczych od Skarbu Państwa, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem wykonywanie władzy publicznej (art. 417¹ § 2 k.c.). Wyjątkowy charakter tego środka determinuje szczególne wymagania, przewidziane w przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c., które traktowane są jako wymagania konstrukcyjne, a zatem takie, co do których nie istnieje możliwość sanowania. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany został pogląd, że każde z sześciu wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. jest indywidualne i niezależne, a zatem każde powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a limie (por. postanowienia z dnia 7 lutego 2008 r., IV CNP 223/07, niepubl.; z dnia 17 czerwca 2008 r., I BU 18/07, niepubl.; z dnia

16 października 2009 r., IV CNP 56/09, niepubl.; z dnia 5 sierpnia 2010 r., IV CNP 44/10, niepubl.; z dnia 17 sierpnia 2010 r.).

Wniesiona przez uczestniczkę skarga nie spełnia wymagań objętych art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. Nie wskazuje ona podstaw, na których stosownie do art. 424⁴ k.p.c. można oprzeć skargę przez określenie konkretnych przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania, z podaniem struktury treści przepisu (numer artykułu, ustępu, litery, liczby), postaci ich naruszenia oraz wyводу uzasadniającego to naruszenie, jak też, że powodują niezgodność orzeczenia z prawem (por. wyrok z dnia 26 stycznia 2012 r., I BP 4/11, niepubl.). Powołanie przez skarżącą całych aktów prawnych nie spełnia postulatu objętego art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tak jak i wskazanie w uzasadnieniu przepisów, w ocenie skarżącej, naruszonych przez pozwaną. Przedstawione w uzasadnieniu skargi ogólne zarzuty, dotyczące naruszenia zasady kontradyktoryjności oraz zasad współżycia społecznego, są nieadekwatne do charakteru tego środka określonego w art. 424¹ § 1 k.p.c. w powiązaniu z art. 424⁴ k.p.c.

Wymaganie określone w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. dotyczy powinności skarżącego wskazania przepisu, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Przyjęte zostało w orzecznictwie Sądu Najwyższego, iż przytoczenie podstaw skargi (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.) nie jest równoznaczne ze spełnieniem obowiązku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i nie może go zastąpić. Oba te wymagania są wyraźnie przez ustawodawcę odróżnione, a zatem muszą być spełnione w sposób niezależny i odrębny. Obowiązku tego nie uchyła zatem i taka sytuacja, w której naruszenie tych samych przepisów prawa materialnego lub przepisów postępowania będzie stanowiło jednocześnie podstawę skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.), jak i powodowało niezgodność orzeczenia z prawem (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.) (por. postanowienia z dnia 20 lipca 2005 r., IV CNP 1/05; z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, niepubl.; z dnia 6 marca 2008 r., II BU 25/07, niepubl.; z dnia 23 września 2008 r., I BP 7/08, niepubl.). Uregulowanie to było przedmiotem kontroli w odniesieniu do zgodności z Konstytucją, dokonanej przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 12 lipca 2011r., SK 48/08, OTK – A 2011 nr 6, poz. 55. Trybunał uznał, że wymaganie wskazania w skardze przepisu prawa,

z którym w ocenie skarżącego, zaskarżone orzeczenie jest niezgodne ma uzasadnienie art. 77 Konstytucji. Niezgodność z prawem, stosownie do tego uregulowania, powinna być rozumiana zgodnie z konstytucyjnym ujęciem źródeł prawa. Skarga zmierzająca do ustalenia tej niezgodności musi jednoznacznie wskazywać przepis prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Konieczność powołania tego przepisu prawa stanowi, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, najistotniejsze z sześciu wymagań co do treści, które spełniać musi każda skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Przepis art. 424⁵ § 3 k.p.c. nawiązuje do samej istoty skargi, której celem jest wykazanie niezgodności z prawem zaskarżonego orzeczenia, co odróżnia ją od innych szeroko rozumianych środków zaskarżenia.

Z uwagi na to, że skarga powódki nie zawiera również wymagania konstrukcyjnego, przewidzianego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzucił ją, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.